

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 5837-09-17 הייט נ' שיכון ובינוי בע"מ ואח'

לפני כב' השופט חאלד כבוב, סגן נשיא

המבקש

משה הייט

ע"י ב"כ עוה"ד איידן תירוש ושות'
הירקון 167, תל אביב 6106201
טל': 03-5246141; פקס: 03-5246703

נגד

המשיבים

1. שיכון ובינוי בע"מ
2. משה לחמני
3. אפרת פלד
4. ניר זיכלינסקי
5. טל עצמון
6. עידו שטרן
7. יצחק הראל
8. שלום שמחון
9. ירון קריסי
10. טל רז
11. יוסף אלשיך
12. אירית איזקסון
13. עופר קוטלר

כולם ע"י ב"כ ממושרד פישר בכר חן וול אוריון ושות'
דניאל פריש 3, תל אביב
טל': 03-6944111; פקס: 03-6091116

פסק דין

1. זוהי בקשה לאישור הסכם פשרה אשר הוגשה לבית המשפט על ידי הצדדים בהתאם לסעיף 18 לחוק תובענות ייצוגיות, תשס"ו-2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").
2. הרקע לבקשה דנן בבקשה לאישור תביעה ייצוגית שהגיש המבקש, מר משה הייט, ביום 11.9.2017 נגד שיכון ובינוי בע"מ (להלן: "החברה") ונושאי משרה בחברה (להלן: "בקשת האישור").
בסיס בקשת האישור, בקצירת האומר, בטענות המבקש כי בין השנים 2015-2016 החברה נמנעה מלגלות בדיווחיה השונים על אודות שלושה אירועים מאקרו-כלכליים בניגריה, שם מקיימת החברה פעילות מהותית, אשר נטען כי גילויים נדרש משום שהיוו אינדיקציה לשוויו של שער החליפין של המטבע המקומי בניגריה ולימדו על ציפייה לפיחות במטבע שאירע בחודש יוני 2016 (אשר נטען כי השפיע על שווי נכסי ורווחי החברה, שערכם מתורגם ממטבע ניגרי לשקלים).

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 5837-09-17 הייט נ' שיכון ובינוי בע"מ ואח'

אשר על כן, נטען כי המשיבים בבקשת האישור לא פעלו בהתאם לדין וכי הפרו את הוראות חוק ניירות ערך, תשכ"ח-1968, והתקנות מכוחו, שעה שלא גילו במועד הנדרש את המידע המהותי האמור לציבור המשקיעים בחברה.

3. בתגובתם לבקשת האישור דחו המשיבים את האמור וטענו כי האירועים הנטענים לא היו אינדיקציה לפיחות שאירע בשער המטבע המקומי בניגריה בחודש יוני 2016. אף אם היתה בכך אינדיקציה כאמור, נטען כי לא חלה על החברה חובת דיווח ביחס אליהם – הן בהתאם להסדר הנורמטיבי לגבי דיווח על שינוי בשערי מטבע והן משום שלא מדובר במידע מהותי.

המשיבים הוסיפו כי פעלו בתום-לב על מנת להבטיח כי לא יהיה פרט מטעה בדיווחי החברה וכי ממילא לא נגרם למשקיעים נזק כתוצאה מאי-גילוי האירועים הנטענים, או לכל הפחות לא הנזק הנטען בבקשת האישור, בין היתר משום שמדובר באירועים פומביים ששוקללו במחיר השוק בו נסחרה נסחרה המנייה.

4. ביום 3.6.2018 התקיים דיון קדם משפט ראשון בתיק. כחודשיים לאחר מכן, ביום 1.8.2018, הודיעו הצדדים על מגעים ביניהם במטרה להביא לסיום ההליכים.

5. לאחר הליכי הידברות בין הצדדים הושג ביניהם הסכם פשרה אשר ביום 11.3.2019 הובא לאישורו של בית המשפט והוא שעומד בבסיס הבקשה דן.

להלן יובאו עיקריו:

א. קבוצת התובעים תוגדר ככל מי שהחזיק ו/או רכש מניות של החברה בבורסה לניירות ערך בתל אביב בין יום 28.5.2015 ועד ליום 15.6.2016 והחזיק במניות ביום 16.6.2016.

ב. בכפוף להתקיימות התנאים המפורטים בהסכם הפשרה, החברה תשלם לקבוצת התובעים סכום פיצוי של 7,800,000 ₪ (להלן: "סכום הפיצוי הכולל"), סכום המשקף פיצוי בשיעור של כ-15% מהמכפלה של (א) הירידה בשער המניה של החברה בין התאריכים 16.6.2016-19.6.2016, ו-(ב) מספר מניות החברה שנשחרו מיום 28.5.2016 ועד ליום 15.6.2016, בהתאם לתרחיש התיאורטי המחמיר אשר הוצג בבקשת האישור.

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 5837-09-17 הייט נ' שיכון ובינוי בע"מ ואח'

- ג. סכום הפיצוי הכולל יועבר לחשבון ייעודי לצורך חלוקת התשלום על ידי ב"כ המבקש אשר ישמשו כנאמנים האחראים לביצוע התשלום (ויהיו רשאים להיעזר לשם כך בגורם חיצוני) באמצעות חברי הבורסה, הכל כמפורט בפרק ז' להסכם הפשרה (נספח 1 לבקשה לאישור הסכם פשרה).
- ד. אם לאחר חלוקת סכום הפיצוי יוותר בידי הנאמן סכום שלא חולק, סכום זה יועבר בהתאם לסעיף 20(א)(3) לחוק תובענות ייצוגיות לקרן לניהול וחלוקת כספים שנפסקו כסעד.
- ה. תשלום סכום הפיצוי הכולל יעשה בכפוף לויתור סופי ומוחלט מצד המבקש וקבוצת התובעים המיוצגים כלפי החברה, נושאי המשרה ודירקטורים בחברה בעבר ובהווה, כל תאגיד מחזיק או מוחזק על ידי החברה ונושאי המשרה והדירקטורים בו בעבר ובהווה וכן המבטחים של כל הנ"ל, על כל טענה, תביעה, או סעד הקשור או נובע מהטענות הכלולות או במסכת העובדתית מושא בקשת האישור.
- ו. אין בהסכם הפשרה כדי להוות הודאה או הסכמה בטענות שהועלו בבקשת האישור או ויתור על הכחשתן המלאה על ידי המשיבים ופסק דין המאשר את הסכם הפשרה יהווה מעשה בית דין לטובת החברה, נושאי המשרה ומי מטעמם לרבות מבטחיהם.
- ז. עוד במסגרת הסכם הפשרה ביקשו הצדדים כי למבקש ישולם סכום של 200,000 ₪ כגמול, בתוספת סכום של 75,000 ₪ הוצאות בגין ניהול ההליך. לב"כ המבקש ישולם סכום כולל של 1,500,000 ₪ בתוספת מע"מ כדין, כאשר מתצית שכר הטרחה ישולם על ידי החברה לא יאוחר מ-30 יום לאחר המועד הקבוע (כהגדרתו בהסכם הפשרה) והמחצית השנייה תשלום לאחר ביצועו המלא של ההסכם.
- ח. הגמול למבקש ושכר הטרחה לב"כ ישולמו שלא על חשבון או מתוך סכום הפיצוי הכולל, וכל התשלומים יעשו על ידי החברה ללא אחריות משותפת של מי מנושאי המשרה (סעיפים 18 ו-15.4 להסכם הפשרה).
6. בבקשה לאישור הסכם הפשרה נטען כי הסכם הפשרה יעיל והוגן וזאת בשים לב לנסיבות המקרה. לשיטת הצדדים, סכום הפשרה מגלם את טענות החברה כי הנוק הנטען בבקשת האישור מוטה כלפי מעלה ומגלם פיצוי יתר, שעה שלא נעשתה הבחנה בין נזק שמקורו בפועל

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 5837-09-17 הייט נ' שיכון ובינוי בע"מ ואח'

בפיחות המטבע לעומת נזק שמקורו בגילוי המידע על האפשרות שיחול פיחות. עוד נטען, בין היתר, כי המבקש לקח בחשבון מספר גבוה מידי של מניות שהיו חשופות לכאורה להטעיה. נוסף על כך, פירטו הצדדים כי מורכבות בקשת האישור, לרבות הכרעה בסוגיות שנטען שטרם הוכרעו בפסיקה, מהווה גם כן שיקול משמעותי לסיומה בדרך של פשרה. על כן, נטען כי סכום הפיצוי משקף גם את פרק הזמן שנחסך לניהולו של הליך משפטי מלא.

7. בהמשך להחלטה מיום 11.3.19 הסכם הפשרה והבקשה לאישורו הועברו לתגובת ב"כ היועץ המשפטי לממשלה ורשות ניירות ערך, שהודיע כי אין בדעת הגורמים המקצועיים במשרד המשפטים להתנגד להסדר הפשרה וזאת מבלי לנקוט עמדה בבקשה לגופה. מעבר לעמדה זו, לא הוגשו כל התנגדויות להסכם הפשרה.

דיון והכרעה

8. לאחר עיון בהסכם הפשרה על כל פרטיו וסעיפיו מצאתי לאשר את הסכם הפשרה כמבוקש, הכל כפי שאפרט להלן.

9. במסגרת בחינת הסדר הפשרה על בית המשפט לבחון האם ההסדר המוצע משקף כראוי את הסיכויים והסיכונים בפניהם היו עומדים הצדדים לו היה מנוהל ההליך המשפטי עד תום, כאשר על סכום הפיצוי לשקף את האיזון בין סיכויי וסיכוני ההליך. סכום הפיצוי המוסכם על ידי הצדדים עומד כאמור על כ-15% מסכום הנזק אותו תבע המבקש בבקשת האישור.

10. בתיק דנן טרם החל ניהול ההליך לגופו. הודעה בדבר המגעים והפשרה בין הצדדים הוגשה לבית המשפט לאחר שהתקיים בתיק ישיבת קדם משפט בלבד ומכאן שישנו קושי מסוים להעריך את מלוא הסיכויים והסיכונים העומדים בפני הצדדים לו היה מתנהל ההליך במלואו. יחד עם זאת, אילו היה ההליך מוסף ומתנהל בפני שני הצדדים היו עומדות משוכות שהיה עליהן לעבור.

כך למשל, היה מקום לברר את טענות המשיבים לפיהן לא מדובר לכאורה במידע מהותי אשר דרש דיווח על ידי החברה, לאור העובדה שמדובר באירועים פומביים.

כמו כן, מבלי לקבוע מסמרות בסוגיה זו, סבורני כי המבקש היה עומד בפני קושי לא מבוטל בכל הנוגע להוכחת הנזק. על המבקש היה מוטל הנטל להוכיח כי לפחות חלק מהירידה בשער המנייה היה כתוצאה מדיווח מטעה או העדר דיווח של החברה, שכן יש ממש בטענת

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 5837-09-17 הייט נ' שיכון ובינוי בע"מ ואח'

המשיבים לפיה יש להבחין בין נזק שמקורו בהתרחשות הפיחות לבין נזק שמקורו בגילוי המידע על כך (ככל שאכן היה על החברה לדווחו). לו היה ההליך מנוהל עד תום הרי שהמבקש היה נדרש להתמודד עם סוגיות נוספות בנוגע לאופן חישוב הנזק והוכחתו, לרבות טענת המשיבים כי המידע אודות האירועים המאקרו-כלכליים בניגריה היה מידע ציבורי פומבי אשר שוקלל במחיר מניית החברה. בין היתר היה עליו להידרש גם לסוגית הקשר הסיבתי כאמור בין הדיווח המטעה לבין הירידה בשער המנייה וכן לנקודת הזמן שבה יש לבחון ולחשב את גובה הנזק.

11. בבחינת סכום הפיצוי והבקשה לאישור הסכם הפשרה שקלתי אף את העובדה שב"כ היועץ המשפטי לממשלה ורשות ניירות ערך לא התנגד להסכם הפשרה, וכן כי לא הוגשה לו כל התנגדות של מי מחברי הקבוצה.

מעבר לכך, מצאתי להביא בחשבון את המועד בו הגיעו הצדדים להסכמה, ואת הקדמת התשלום לחברי הקבוצה אל מול מצב בו ההליך היה מתנהל במלואו על כל שלביו. במובן זה, הסכם הפשרה הביא לחיסכון משמעותי בהוצאות המשפטיות של הצדדים ובכלל זה של המבקש ושל חברי הקבוצה.

נוכח המפורט לעיל, סבורני כי בנסיבות המקרה דנן שיעור הפיצוי הינו הוגן וסביר בנסיבות העניין.

12. מבחינת הגמול ושכר הטרחה המבוקש, שכר הטרחה אינו חורג מהנהוג בפסיקה ומההלכה אשר השתרשה בנושא (ראו ע"א 345/03 רייכרט נ' יורשי שמש פ"ד סב(2) 437 (2007)) ולא ראיתי מקום להתערב בהסכמת הצדדים בנדון.

13. אשר לצורך במינוי בודק, מצאתי לקבל את עמדת הצדדים בעניין זה. כפי שצוין בבקשה לאישור הסדר הפשרה הצדדים חלוקים בדבר הנזק שנגרם לחברי הקבוצה, אם בכלל. בתוך כך, סכום הפיצוי אשר הציגו הצדדים נובע מפשרה אליהם הגיעו הצדדים אשר נעזרו במומחים כלכליים מטעמם, סכום שמצאתי כי הינו סביר בנסיבות העניין. שאלת אישורו של הסכם הפשרה והסכמת הצדדים בענייננו איננה שאלה מקצועית אשר דורשת קבלת חוות דעת מומחה וזו מצויה בשיקול דעתו של בית המשפט. לאור כלל השיקולים שבקבלת הסכם הפשרה, יש להניח כי חוות דעת בודק לא היה בה כדי לשנות את מסקנתי בדבר סבירותו של הסדר הפשרה דנן ואת עמדתי כי יש לאשרו. מבלי לקבוע מסמרות או להביע עמדה בנדון, אני סבור כי ההסכמה בין הצדדים בהסדר הפשרה בדבר אופן חישוב הנזק של כל חבר קבוצה,

המחלקה הכלכלית בבית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"צ 5837-09-17 הייט נ' שיכון ובינוי בע"מ ואח'

היא הסכמה מאוזנת וסבירה, ולפיכך אינני סבור כי תהא הצדקה למינויו של בודק חלף הסכמה זו של הצדדים או תועלת במינוי שכזה.

14. לאור האמור, אני מאשר את הסכם הפשרה ונותן לו מעמד של פסק דין.

אני מורה לנתבעים על פרסום הודעה לציבור בהתאם להוראות סעיף 25(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות, בשני עיתונים יומיים בשפה העברית בעלי תפוצה רחבה.

בהתאם להסכמת הצדדים ניתן בזה צו למסלקת הבורסה שתעביר למבקשת נתונים ביחס לאחזקות חברי הבורסה במניות החברה במועדים הרלוונטיים בהתאם להגדרת הקבוצה הייצוגית בהסכם הפשרה.

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ט, 29 מאי 2019, בהעדר הצדדים.

חאלד כבוב, שופט, סגן הנשיא